

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument zasedanja

A7-0192/2012

6.6.2012

POROČILO

o izvajanju zakonodaje EU o vodah pred potrebnim celovitim pristopom k evropskim izzivom na področju vode
(2011/2297(INI))

Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane

Poročevalec: Richard Seeber

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV	15
MNENJE ODBORA ZA INDUSTRIJO, RAZISKAVE IN ENERGETIKO	18
MNENJE ODBORA ZA PETICIJE	22
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	27

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o izvajanju zakonodaje EU o vodah pred potrebnim celovitim pristopom k evropskim izzivom na področju vode

(2011/2297(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (okvirna direktiva o vodah)¹,
- ob upoštevanju Direktive 2006/118/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem in poslabšanjem (direktiva o podzemni vodi)²,
- ob upoštevanju Direktive 2008/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o okoljskih standardih kakovosti na področju vodne politike, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv Sveta 82/176/EGS, 83/513/EGS, 84/156/EGS, 84/491/EGS, 86/280/EGS ter spremembi Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta³ (direktiva o okoljskih standardih kakovosti),
- ob upoštevanju Direktive Sveta 91/271/EGS z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode⁴,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 91/676/EGS z dne 12. decembra 1991 o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov⁵ (direktiva o nitratih),
- ob upoštevanju Direktive 2007/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o oceni in obvladovanju poplavne ogroženosti⁶ (poplavna direktiva),
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije in spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS,

¹ UL L 327, 22.12.2000, str. 1.

² UL L 372, 27.12.2006, str. 19.

³ UL L 348, 24.12.2008, str. 84.

⁴ UL L 135, 30.5.1991, str. 40.

⁵ UL L 375, 31.12.1991, str. 1.

⁶ UL L 288, 6.11.2007, str. 27.

93/105/ES in 2000/21/ES¹ (uredba REACH),

- ob upoštevanju Direktive 2009/128/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti za doseganje trajnostne rabe pesticidov,
 - ob upoštevanju Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst in Direktive 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic,
 - ob upoštevanju Uredbe (ES) št. .../.../ES Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet in uporabi biocidnih pripravkov,
 - ob upoštevanju prihodnjega načrta Komisije za ohranjanje vodnih virov v Evropi,
 - ob upoštevanju Uredbe .../.../ES Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju v promet in uporabi biocidnih pripravkov, strategija EU za biotsko raznovrstnost do leta 2020 (COM(2011)0244),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom „Časovni okvir za Evropo, gospodarno z viri“ (COM (2011)0571),
 - ob upoštevanju prihodnjega evropskega partnerstva za inovacije na področju vode,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 18. julija 2007 z naslovom „Obravnavanje izziva pomanjkanja vode in suše v Evropski uniji“ (COM(2007)0414),
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. marca 2012 o šestem svetovnem forumu o vodi² v Marseillu od 12. do 17. marca 2012 in na njem sprejete platforme kompromisov in rešitev,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. oktobra 2008 o obravnavanju izziva pomanjkanja vode in suše v Evropski uniji³,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. maja 2010 o Beli knjigi Komisije: Prilagajanje podnebnim spremembam: evropskemu okviru za ukrepanje naproti,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane ter mnenj Odbora za industrijo, raziskave in energetiko in Odbora za peticije (A7-0192/2012),
- A. ker je okvirna direktiva o vodah vzpostavila okvir za varovanje in obnovo čiste vode v Evropski unij ter za zagotavljanje njene dolgoročne trajnostne rabe in je njen cilj

¹ UL L 396, 30.12.2006, str. 1.

² Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0091.

³ UL C 16E, 15.1.2010, str. 33.

zagotovitev dobrega ekološkega in kemijskega stanja do leta 2015, vendar je pregled načrtov za upravljanje povodij, ki jih v skladu z direktivo oblikujejo države članice, pokazal, da precejšnje število vodnih teles Evropske unije do leta 2015 tako zaradi dolgotrajnih kot tudi prihodnjih izzivov dobrega stanja ne bo doseglo;

- B. ker je voda še zlasti občutljiva na učinke podnebnih sprememb, ki bi lahko povzročile upad količine in kakovosti razpoložljive vode, zlasti pitne, pa tudi čedalje pogostejše in hujše poplave in suše;
- C. ker je voda javna dobrina, ki je bistvenega pomena za življenje in neodtujljiva, ter ker ima pravično gospodarjenje z vodami ključno vlogo pri ohranjanju svetovnega naravnega kapitala in ekosistemskih storitev, pa tudi pri vseh ostalih vidikih rabe virov in gospodarske proizvodnje, in ker je prihodnost evropske industrije odvisna od učinkovitih odgovorov na sedanje izzive, povezane z vodo, ter od odgovornega in učinkovitega gospodarjenja z obstoječimi vodnimi viri, ki neposredno vlivajo na zdravje ljudi, proizvodnjo energije, kmetijstvo in prehransko varnost;
- D. ker Evropa trenutno izkorišča 13 % svojih skupnih razpoložljivih vodnih virov, kar že kaže na določeno obremenitev vodnih virov, ker v številnih krajih v Evropi presega trajnostne ravni in s tem ogroža prosto živeče živali, zanesljivo oskrbo družbe in različne načine uporabe v gospodarstvu in ker je v nekaterih južnoevropskih regijah indeks porabe vode višji od 40 %, kar pomeni veliko obremenitev vodnih virov;
- E. ker je za polsušno podnebje širnih pokrajin v južni Evropi med letom in v obdobju več let prav tako značilna zelo neenakomerna razporeditev vodnih virov in ker za to zelo neenakomerno razporeditev kaže, da se bo s podnebnimi spremembami okrepila;
- F. ker strategija Evropa 2020 predvideva učinkovitejšo rabo virov, ker se voda zaradi sedanjih neučinkovitih praks, ki povzročajo tratenje vode, še vedno ne uporablja trajnostno, ker so sistemi vodne infrastrukture v najbolj razvitih in manj razvitih regijah pogosto zastareli in ker obstaja pomanjkanje informacij glede njihove dejanske učinkovitosti in izgub;
- G. ker je prehod na zeleno gospodarstvo možen samo ob upoštevanju vodne problematike;
- H. ker nepravilno prečiščena odpadna voda še vedno povzroča nezmanjšano onesnaževanje morskih obal EU in je zato nujno treba pospešiti uvajanje infrastrukture za čiščenje odpadne vode v državah članicah;

Izvajanje zakonodaje EU na področju voda: uspehi in vrzeli

1. priznava, da okvirna direktiva o vodah vzpostavlja trdno in ambiciozno zakonsko podlago za dolgoročno in celostno gospodarjenje z vodami v Evropski uniji; pozdravlja izboljšanje kakovosti evropskih voda in čiščenja odpadnih voda v preteklih letih; kljub temu poudarja, da je izvajanje zakonodaje v državah članicah in regijah potekalo počasi in neenakomerno ter da je treba znatno izboljšati izvajanje okvirne direktive o vodah, da bi vsi evropski vodni viri do leta 2015 dosegli dobro stanje;
2. izjavlja, da je voda skupen vir človeštva in javna dobrina ter da bi moral biti dostop do

vode temeljna in splošna pravica; poudarja, da je trajnostna raba vode nujna za okolje in zdravje in ima temeljno vlogo pri uravnavanju podnebja; ponovno poudarja, da je treba pravila notranjega trga prilagoditi posebnostim vodnega sektorja, in poziva države članice, naj ob upoštevanju načela subsidiarnosti z vodo ter vodnimi zmogljivostmi gospodarijo v skladu s členom 9 okvirne direktive o vodah;

3. ugotavlja, da so kljub napredku pri izvajanju direktive o čiščenju komunalne odpadne vode še vedno razlike pri skladnosti kanalizacijskih sistemov in/ali čiščenja;
4. poudarja, da se je sicer treba prvenstveno osredotočiti na izvajanje obstoječe zakonodaje v vodnem sektorju, vendar bomo morali določene vrzeli zapolniti s prilagajanjem obstoječe zakonodaje prednostnim nalogam na področju voda in s sprejetjem nove zakonodaje za obravnavanje učinka nekaterih sektorjev in dejavnosti, ter da je treba za trajnostno gospodarjenje z vodami upoštevati pomen sodelovanja med različnimi gospodarskimi subjekti in drugimi zainteresiranimi stranmi;
5. ponovno poudarja svoje stališče, da mora Komisija predložiti zakonodajni predlog, podoben poplavni direktivi, ki podpira prilagajanje politike EU glede pomanjkanja vode in suše ter prilagajanje podnebnim spremembam;
6. opredeljuje prihajajoči dokument Komisije z naslovom „Načrt za varovanje evropskih voda“ kot politični ukrep, s katerim se Evropska unija odziva na sedanje in bodoče izzive na področju voda, da bi zagotovila zadostno razpoložljivost kakovostne vode za njeno trajnostno in pravično rabo do leta 2050, ne da bi pri tem posegala v nacionalno suverenost na področju vode;
7. opozarja države članice, da morajo v skladu z okvirno direktivo o vodah do leta 2015 doseči dobro stanje vode; poziva Komisijo, naj sprejme odločne ukrepe, da bi dokončno odpravila kršitve zakonodaje Evropske unije na področju voda s strani držav članic; obenem poziva k dodatni pomoči, na primer s celovitimi smernicami in učinkovitimi instrumenti, ki morajo biti na voljo za spodbujanje krepitve zmogljivosti, zlasti za regionalne organe in agencije za povodja, zagotavljanje enakih pogojev za vse in za podporo državam članicam pri doseganju večje skladnosti v naslednjih stopnjah izvajanja vodne politike Evropske unije, da bi izpolnili vse zaveze te politike; poudarja, da so na številne težave pri prenosu in pravilnem izvajanju vodne zakonodaje EU opozorile peticije, in poziva Evropsko komisijo, naj bo bolj odločna pri poizvedovanju, zlasti pri preučevanju peticij;

Učinkovita raba vode in upravljanje virov

8. poudarja pomen učinkovite rabe vode; poziva k bolj učinkoviti uporabi vode, zlasti v sektorjih, kot sta energetika in kmetijstvo, ki sta največja porabnika vode;
9. izpostavlja povezavo med proizvodnjo energije, energetske učinkovitostjo in zanesljivo preskrbo z vodo; poudarja, da bodo na evropski ravni potrebne nadaljnje strategije in koncepti, npr. o tem, kako uporabiti vodo kot hranilnik energije, s katerimi bi zagotovili, da naraščajoče povpraševanje po energiji ne bo ogrozilo zanesljive preskrbe z vodo ter da bo izkoriščen potencial za zmanjševanje porabe energije z učinkovito rabo vode; poudarja, da je treba rabo vode upoštevati pri ocenjevanju trajnosti tradicionalnih energetskih virov

in virov z nizko vsebnostjo ogljika, predvsem z bioenergijo in hidroenergijo, ter pri tem opozarja na nevarnosti nekonvencionalnega črpanja zemeljskega plina;

10. poudarja, da je učinkovitost in trajnost rabe vode v sektorju kmetijstva mogoče izboljšati z uvedbo inovativnih tehnologij in praks ter izboljšanjem obveščanja in osveščenosti kmetov in končnih uporabnikov; v zvezi s tem poudarja, da je sodelovanje med upravljavci zemljišč in drugimi zainteresiranimi stranmi zelo primerno za doseganje pozitivnih rezultatov na področju varstva voda; poleg tega poudarja, da je treba glede na izzive podnebnih sprememb in prehranske varnosti zajeti zadostne vodne vire za kmetijstvo, na primer z razvojem skladiščenja vode; ugotavlja, da večino vodnih virov porabi kmetijski sektor in poudarja pomen ohranjanja in trajnostne uporabe vode v sedajni reformi SKP;
11. meni, da so zaradi naraščajoče potrebe po vodi potrebne nujne naložbe v namakalne sisteme, in poziva Komisijo, naj zaradi pomanjkanja vode spodbudi iskanje rešitev, kot so umetno obnavljanje podtalnice, ponovna uporaba vode in razvoj alternativnih tehnik namakanja; hkrati poudarja pomen prenosa znanja in tehnologij, povezanih s temi tehnikami, shranjevanjem in zbiranjem vode, gospodarjenjem s podzemno vodo ter čiščenjem odpadnih voda;
12. poudarja, da se pod kmetijskimi in gozdnimi površinami obnavlja zelo veliko podzemne vode in da imajo kmetje in gozdarji že zdaj posebno odgovornost za ohranjanje čiste in kakovostne podzemne vode; priznava dosedanja prizadevanja kmetov za izboljšanje kakovosti podzemne voda;
13. poudarja, da bi si morala okoljsko vzdržna in ekonomsko smotrna politika za zagotavljanje sanitarnih storitev in ravnanje z odpadno vodo prizadevati za odpravo onesnaževanja pri viru, preden se osredotoči na drago obdelavo vseh onesnaževal na koncu verige, zlasti kar zadeva vodo, ki teče skozi kontaminirano zemljo; spodbuja rabo odpadnih voda in stranskih proizvodov obdelave na koncu verige na podlagi strogih zahtev glede kakovosti kot novih virov; ugotavlja, da so lahko odpadne vode vir energije, če se izkorišča toplota ali pridobiva energija iz organskih snovi, ki jih te vode prenašajo, ter da je treba razvijati to možnost;
14. poziva, če je to primerno, k ustreznemu posodabljanju zakonodaje Evropske unije na področju voda, da bi upoštevali tehnološki napredek glede ponovne uporabe in recikliranja vode ter omogočili stroškovno in energetsko učinkovito ponovno uporabo prečiščenih odpadnih voda za namakanje in industrijo, pa tudi ponovno uporabo odpadnih voda v gospodinjstvih; poziva k sprejetju ukrepov za ustrezno spremljanje kemijske in biološke kakovosti predelane vode; poziva Komisijo, naj preizkusi formule za ustvarjanje spodbud za splošnejšo rabo prečiščene odpadne vode, „sive vode“ in deževnice, da bi prispevala k ublažitvi obremenitve vodnih virov;
15. poudarja, da je treba posebno pozornost nameniti zmanjševanju porabe vode; poudarja pomen okoljsko primerne zasnove izdelkov in naprav za varčevanje z vodo ter poziva k določitvi obveznega merjenja rabe vode v vseh sektorjih in pri vseh uporabnikih v vseh državah EU; poleg tega poziva Komisijo, naj zakonsko uredi učinkovitost rabe vode v napravah za domačo uporabo in uporabo v kmetijstvu;

16. opozarja, da se v EU zaradi premajhne učinkovitosti izgubi približno 20 % vode, zaradi česar je večja učinkovitost rabe vodnih virov ključni dejavnik za trajnost vodnega gospodarstva, zlasti za obravnavanje problemov pomanjkanja vode in suše; poudarja, da je treba nujno pregledati stanje evropskega vodovodnega omrežja glede kakovosti, zastarelosti in medsebojne povezanosti, saj se lahko v evropskih mestih tudi do 70 % dobavljene vode izgubi zaradi puščanja iz omrežja, ter spodbujati naložbe v infrastrukturo;

Voda in ekosistemi

17. ugotavlja, da je voda osrednjega pomena za večino ekosistemskih storitev, in poudarja vlogo ustreznega gospodarjenja z vodo pri doseganju ciljev biotske raznovrstnosti; poudarja potrebo po ukrepih za ponovno pogozdovanje in obnovo mokrišč na področju gospodarjenja z vodnimi viri; poziva k večji usklajenosti med cilji okvirne direktive o vodah in cilji območij Natura 2000; poudarja, da bi baza znanja morala vključevati tudi pojem „ekološkega pretoka“ in upoštevati ekosistemske storitve, ki temeljijo na rabi vode; poudarja, da je treba upoštevati, da so spremembe v vodnem ciklusu odvisne od habitata in da to vpliva na odstotek voda, ki se reciklirajo. vodni ciklus ni povsod enak in obstajajo razlike med vodnim ciklusom v tropih, Sredozemlju ter v srednjih ali visokih geografskih širinah;
18. poudarja, da so vodni viri in z njimi povezani ekosistemi še zlasti občutljivi za posledice podnebnih sprememb, ki bi lahko povzročile upad količine in kakovosti razpoložljive vode, zlasti pitne, pa tudi čedalje pogostejše in hujše poplave in suše; poziva k politikam prilagajanja podnebnim spremembam in njihovega odpravljanja, ki ustrezno upoštevajo vpliv na vodne vire; poudarja pomen strategij za preprečevanje in odpravljanje tveganj ter odziv nanje pri preprečevanju izjemnih pojavov, povezanih z vodo;
19. poudarja učinke, ki jih imajo lahko podnebne spremembe na vodne ekosisteme, zaradi česar so potrebni temeljiti in sistematični ukrepi, katerih cilja sta varstvo narave in biotska raznovrstnost in ki zavezujejo k uvedbi preudarnih pravil za gospodarjenje s preoblikovanimi vodnimi masami, zlasti za gospodarjenje z zaježitvenimi jezeri in preoblikovanimi vodnimi sistemi;
20. ugotavlja, da nekatere države ne trpijo zaradi pomanjkanja vode, ampak imajo težave z gospodarjenjem z odvečno vodo kot posledico rednega ali močnega deževja, poplavljanja, rečne erozije in onesnaževanja porečij in obalnih območij, te posledice pa vplivajo na lokalno prebivalstvo, na kar opozarjajo številne prejete peticije; poziva Komisijo, naj glede na povečano nevarnost poplav, ki je bila v zadnjih letih opažena v državah članicah, opravi ustrezno analizo možnosti preprečevanja posledic teh pojavov;
21. poudarja pomen poziva Komisije državam članicam, naj spodbudijo ponovno vzpostavitev okolju prijaznih kmetijskih dejavnosti na gorskih območjih, da se odpravi hidrološka spodkopanost in spodbudi uravnavanje vodnega toka, na primer s ponovno uvedbo dobrih praks, kot npr. gradnjo jarkov, drenažnih kanalov in nasipov, ki ob močnih padavinah omilijo negativne učinke za doline in v primeru suše zagotovijo uskladiščene zaloge vode, ki jih je poleg tega mogoče uporabiti v boju proti gozdnim požarom;
22. se zaveda bistvene vloge, ki jo imajo podzemni vodonosniki v vodnem ciklusu in pri

številnih ključnih vprašanjih, kot so onesnaževanje vode, sheme za ublažitev učinkov poplav, vdor soli ter pogrezanje in drsenje tal zaradi dolgotrajnega izčrpavanja podzemne vode; poziva Komisijo, naj zadostno poudari pomen trajnostnega upravljanja podzemnih vodonosnikov;

23. glede na velika tveganja, ki jih pomenita preučevanje in izkoriščanje plina iz skrilavca za površinske in podzemne vode, poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo take dejavnosti vključene v direktivo o presoji vplivov na okolje; poziva Komisijo, naj tudi hitro izda smernice za zbiranje podatkov za dolgoročni monitoring vode, ki jih je treba pridobiti pred kakršnimkoli hidravličnim lomljenjem - za namene preučevanja ali izkoriščanja -, in merila, ki jih je treba uporabljati za oceno učinkov hidravličnega lomljenja v različnih geoloških formacijah, vključno z možnim iztekanjem v podzemne vode;
24. opozarja, da je varstvo tal bistveno za ohranjanje kakovosti vode; opozarja, da ima degradacija tal primarno lokalne in regionalne vzroke in posledice ter da bi bilo posledično treba upoštevati načelo subsidiarnosti; poziva države članice, naj izpolnijo svoje obveznosti glede zagotavljanja kakovosti tal in poskrbijo za dobro stanje tal ter izrecno poziva tiste države članice, ki nimajo zakonodaje o varstvu tal, naj prevzamejo svojo odgovornost;
25. poudarja, da bi moralo celostno gospodarjenje z vodnimi viri in načrtovanje rabe zemljišč na ravni povodij upoštevati gospodarske dejavnosti, odvisne od vode, in potrebe vseh uporabnikov po vodi, pa tudi potrebo po celovitem pristopu k reševanju pomanjkanja vode, in zagotoviti trajnost človekovih dejavnosti, ki vplivajo na vodo;
26. meni, da je komunalna odpadna voda eden od največjih dejavnikov onesnaževanja vodnega okolja, v rekah in na obali, in da uspešno bo izvajanje direktive o čiščenju komunalne odpadne vode pomembno vplivalo na kakovost vode v vseh državah članicah, s tem pa na uspešno izvajanje okvirne direktive o vodah;
27. opozarja na resne posledice, ki jih lahko ima tako onesnaževanje za zdravje ljudi, kot je razvidno iz peticij, prejetih z Irske (Galway), iz Francije (Bretanija) in drugih držav članic; opozarja na svojo resolucijo z dne 2. februarja 2012 o vprašanjih, na katere so opozorili vlagatelji peticij glede uporabe direktive za ravnanje z odpadki in sorodnih direktiv v državah članicah Evropske unije; v tej resoluciji je opozoril na nevarne ravni onesnaženosti vode, ki so posledica slabo upravljanih ali nezakonitih odlagališč in kamnolomov, ko se s pronicanjem onesnažujejo podtalnica in vodni viri;
28. opozarja na nekatere negativne dejavnike, na katere so pokazali vlagatelji peticij, vključno z odlagališči odpadkov, nepravilnimi ali nezakonitimi kmetijskimi in industrijskimi praksami, ki zelo vplivajo na okolje in zdravje ljudi ter so vzrok za slabo kakovost vode; zato poziva k bolj ciljno usmerjenim spodbudam za učinkovito gospodarjenje z vodo in – zlasti za revno in podeželsko prebivalstvo – za vzpostavitev cenovno ugodnega dostopa do vode za vse in njeno distribucijo na področjih, kjer je primanjkuje, zlasti če so ta območja oddaljena od velikih mestnih aglomeracij, opremljenih z vodovodno infrastrukturo;
29. meni, da obremenitev s hranili sodi med tiste dejavnike onesnaženja površinskih vodnih teles, ki vplivajo na biotsko raznovrstnost in zmanjšujejo dragoceno delovanje

ekosistemov; ugotavlja, da se lahko zgodi, da bo zaradi obremenitve s hranili neuspešnih kar polovica prizadevanj za doseg dobrega stanja v površinskih vodnih telesih do leta 2015;

30. poziva Komisijo, naj okrepi boj proti naraščajočemu izpustu v vodo onesnaževal, kot so ostanki antibiotikov in zdravil, pa tudi hormonov iz kontracepcijskih tablet, saj negativno vplivajo na zdravje ljudi in okolje;

Znanje in inovacije

31. priznava, da je okvir politike Evropske unije omogočil zbiranje manj razdrobljenih podatkov o vodi, pa tudi boljše spremljanje; kljub temu ugotavlja, da obstaja pomanjkanje zanesljivih podatkov o količini vode, na primer v zvezi z njenim pridobivanjem in iztekanjem; opozarja na možnosti boljšega upravljanja podatkov z izboljšanjem statističnih podatkov ter uporabo postaj za zbiranje podatkov, vodnega informacijskega sistema za Evropo in globalnega nadzorovanja okolja in varnosti pri nadzoru stanja vodnih virov ter pritiskov gospodarske dejavnosti nanje; poziva Komisijo, naj v sodelovanju z Evropsko agencijo za okolje razvije nov nabor zanesljivih kazalnikov za izračune porabe vode; poudarja, da bi morala baza znanja vključevati tudi pojem „ekološkega pretoka“ ter upoštevati ekosistemske storitve, ki temeljijo na rabi vode, in povezavo med podnebjem, ozemljem in podzemnimi vodnimi viri, ki jih zagotavlja vodni cikel;
32. poudarja, da se je treba osredotočiti na posebne cilje in dejavnosti programa Obzorje 2020 v smislu boljšega, trajnostnega gospodarjenja z vodnimi viri in vodnimi okolji v EU in njenih sosednjih državah; meni, da bi se morala politika EU na področju raziskav odzvati na vedno večje izzive pri gospodarjenju z vodo za doseganje ciljev na področjih kmetijstva, stavb, industrije, gospodinjstev in učinkovite rabe vode; s tem v zvezi opozarja na program BONUS za Baltsko morje, ki je lahko zgled za druge regije;
33. meni, da je pomembno spodbujati raziskave in inovacije, povezane z vodo, ter da je treba dati zagon razvoju evropskih grozdov na tem področju; poziva Komisijo, države članice in ostale pomembne interesne skupine, naj podprejo evropsko partnerstvo za inovacije v zvezi v vodo kot učinkovit instrument za osredotočanje prizadevanj na vodilne raziskave in inovacije po svetu ter na odpravljanje ovir, ki preprečujejo hiter prenos in vključevanje znanja, najboljših razpoložljivih tehnik in tehnoloških prebojev na trg, ter naj pospešijo razvoj notranjega trga za vodno tehnologijo; izpostavlja pomen eko-inovacij za ohranjanje vodnih virov ter biotske raznovrstnosti in uravnoveženih ekosistemov; poudarja potencial ustvarjanja zelenih delovnih mest, vodne politike, ki temelji na inovacijah in znanju, boljšega gospodarjenja z vodo in učinkovite rabe vode; poziva Komisijo, naj preveri in količinsko opredeli vpliv svojih ukrepov za spodbujanje več raziskav in razvoja na področju vode na zaposlovanje;

Vključevanje ukrepov na področju vode

34. poudarja potrebo po večji doslednosti in boljšemu vključevanju ciljev, povezanih z vodo, in načrta za učinkovito rabo virov, ki vsebuje ključne cilje za učinkovito rabo vode, v zakonodajo na ravni Evropske unije ter na nacionalni, regionalni in lokalni ravni; poziva,

naj se celovita ocena učinkov na vodne vire upošteva pri oblikovanju splošnih politik za gospodarsko upravljanje, kot je EU2020, in skupnih politik EU, kot sta okvirna kmetijska politika in okvirna kohezijska politika, da bi dosegli tematsko osredotočenje razpoložljivih virov financiranja na vprašanja, povezana z vodo, in vprašanje vodnih virov vključili v posamezna področja vseh politik, da bi izboljšali kakovost vode v vseh evropskih regijah;

35. poudarja, da mora nova finančna strategija EU za kohezijska sredstva bolj kot v preteklosti upoštevati vlaganja v hidrotehnično infrastrukturo;
36. ugotavlja, da so standardi, ki se uporabljajo za kmete, že visoki in natančno nadzorovani; poziva k okrepitvi izpolnjevanja okoljskih meril v skupni kmetijski politiki na podlagi obstoječih obveznosti;

Voda in gospodarstvo

37. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo izvrševanje načel „onesnaževalec plača“ in „uporabnik plača“ v celoti s pomočjo preglednih in učinkovitih shem za določanje cen, ki se izvajajo v vseh sektorjih, v katerih se porablja voda, in so usmerjene k povračilu stroškov za storitve za rabo vode, vključno z okoljskimi stroški in stroški virov, kot je določeno v okvirni direktivi o vodah; kljub temu poudarja, da je treba pri določanju tarif za porabo vode upoštevati socialna vprašanja in da bi morala biti čista voda za človekove potrebe na voljo po dostopnih cenah; poleg tega poziva Komisijo in države članice, naj ocenijo in znova preučijo subvencije, ki škodujejo vodi, ter pripravijo in uvedejo dodatne ekonomske instrumente za zmanjšanje okolju škodljivih dejavnosti in spodbujanje bolj trajnostne uporabe vodnih virov; poudarja, da bi določanje cen vode moralo odražati tudi okoljske vplive na čiščenje odpadnih voda; jasno navaja, da gospodarska kriza in omejevanje javnih izdatkov kljub politični volji otežujeta možnosti lokalnih in regionalnih organov za financiranje čistilnih naprav za sivo vodo, in poziva Komisijo, naj zagotovi ustrezno financiranje čistilnih naprav za odpadne vode; poziva Komisijo, naj razvije strategijo za internalizacijo zunanjih stroškov porabe in onesnaževanja vode ter čiščenja odpadne vode;
38. meni, da imajo sekundarna prebivališča na voljo iste vodne vire kot glavna prebivališča, zato mora biti njihov prispevek k financiranju sistema slednjim vsaj enak;
39. priporoča državam članicam, naj izkoristijo možnosti, ki jih ponujajo strukturni skladi, Kohezijski sklad in Sklad za razvoj podeželja, in vlagajo v izboljšanje in obnovo obstoječe infrastrukture in tehnologij za bolj učinkovito rabo vodnih virov;
40. meni, da je upravljanje povpraševanja ključno za obravnavanje vprašanja pomanjkanja vode, in poziva k sprejetju načrtov za upravljanje povpraševanja po vodi kot pogoj za izplačilo podpore iz strukturnih skladov in Kohezijskega sklada EU vodnemu sektorju ali dejavnostim, v katerih se porabi veliko vode, in poziva države članice, naj kot pogoj za izdajo dovoljenj za opravljanje gospodarskih dejavnosti, v katerih se porabi veliko vode, kot so množični turizem ali posebne vrste kmetijstva, zahtevajo ocene trajnosti vode;
41. poziva Komisijo, naj spodbuja podjetja k uporabi opreme, ki porabi manj vode, in sicer prek pomoči za raziskave in razvoj ter nudenja strukturnih skladov na območjih, kjer je na voljo manj vodnih virov;

42. poziva Komisijo in države članice, naj poiščejo upravna sredstva in finančne vire, da bodo podeželskemu prebivalstvu olajšale dostop do kanalizacijskega omrežja;
43. poziva Komisijo in države članice, naj nemudoma sprejmejo konkretne načrte za postopno odpravo vseh okolju škodljivih subvencij do leta 2020 in naj poročajo o napredku prek nacionalnih programov reform;

Voda in družba

44. poziva Komisijo, države članice in regionalne organe, naj okrepijo medresorski dialog in dialog med gospodarskimi subjekti in državljani o vprašanjih glede vode ter med organi in Odborom za peticije, kadar ta obravnava pomisleke evropskih državljanov v zvezi z vodo, ter spodbudijo celovito in pregledno udeležbo lokalnih skupnosti in interesnih skupin na vseh ravneh razvoja vodne politike; poudarja pomen učinkovitega sistema na več ravneh za spopadanje z vodno problematiko, ki upošteva nujnost celovitega upravljanja z vodnimi viri in spodbuja izmenjavo najboljših praks;
45. vztraja, da se učinkovita politika gospodarjenja z vodo izvaja čim bližje viru, Komisijo poziva, naj upošteva območja z naravnimi ovirami, kot so gorska območja, otoki in najbolj oddaljene regije;
46. poziva h krepitvi ozaveščenosti in izobraževanja javnosti glede vprašanj, povezanih z vodo, da bi med potrošniki, zdravstvenim osebjem, oblikovalci politik in nosilci političnih odločitev dosegli boljše razumevanje povezav med vodo, ekosistemi, sanitarno oskrbo, higieno, zdravjem, varno hrano, zanesljivo preskrbo s hrano in preprečevanjem nesreč; poudarja osrednjo vlogo regionalnih in lokalnih organov ter organizacij civilne družbe pri kampanjah za ozaveščanje in organizaciji izobraževalnih dejavnosti; vztraja, da morajo biti ti programi ozaveščanja namenjeni državljanom vseh starosti, da se bo ta javni in bistveni vir uporabljal bolj smotrno in učinkovito.
47. poudarja, da voda in njeni ekosistemi ne poznajo upravnih meja in da morajo zato vse ukrepe za njeno varstvo in ohranitev vrednosti enotno in usklajeno izvajati pristojni organi, ki imajo po možnosti pooblastila za celotno porečje;
48. ponovno poudarja, da okvirna direktiva o vodah določa usklajevanje med državami članicami s skupnim porečjem, kjer ima lahko poraba vode čezmejne učinke, in te države članice poziva k redni čezmejni komunikaciji in sodelovanju pri izvajanju okvirne direktive o vodah glede onesnaževanja s prednostnimi, prednostnimi nevarnimi in hranilnimi snovmi;
49. ugotavlja, da kakovostna voda za kopanje vpliva na turizem, in zahteva splošnejšo uporabo sistema modre zastave na vseh kopaliških območjih v Evropi, kot so reke, jezera in ribniki;
50. poudarja, da politika trajnostnega turizma vključuje ohranjanje vodnih virov, in poziva k usposabljanju turističnih delavcev o varčevanju in trajnostni rabi vode, zlasti na obalnih območjih in v zdraviliščih;
51. poudarja pomen uvedbe dobrih vodovodnih sistemov v zgradbe in na javne površine, ki

bodo pomagali zmanjšati potrebe po ustekleničeni vodi;

52. ugotavlja tudi, da se je od leta 1988 od vseh peticij v zvezi z okoljskimi pritožbami, naslovljenih na Odbor za peticije, na kakovost in količino vode v državah članicah nanašalo kar 601 peticij (Španija 166, Združeno kraljestvo 129, Nemčija 97, Italija 60, Francija 55, Grčija 34, Nizozemska 16, Portugalska 16, Irska 12, Poljska 4, Romunija 4, Finska 3, Bolgarija 2, Madžarska 2 in Slovenija 1), ki jih je včasih podpisalo več podpisnikov hkrati (glej peticijo 0784/2007, ki jo je podpisalo 2036 podpisnikov); se zaveda, da te peticije dokazujejo, da je voda za državljane Evropske unije pomemben problem;
53. ugotavlja, da v skladu z raziskavo Eurobarometra (iz marca 2012) 68 % Evropejcev meni, da so problemi v zvezi s količino in kakovostjo vode hudi, 80 % vprašanih jih meni, da kemično onesnaževanje ogroža vodno okolje, 62 % jih meni, da niso dovolj obveščeni o problemih v zvezi s podtalnico, jezeri, rekami in obalnimi vodami v svojih državah, medtem ko jih 67 % meni, da bi bil najbolj učinkoviti način za reševanje problemov z vodo ozaveščanje o teh problemih, 73 % pa, da bi morala EU predlagati dodatne ukrepe za obravnavanje problemov z vodo v Evropi;

Voda in svet

54. pozdravlja zgodnje doseganje razvojnih ciljev tisočletja Organizacije združenih narodov glede trajnostnega dostopa do varne pitne vode; poziva Komisijo, države članice in ustrezne organe na vseh ravneh, naj okrepijo svojo zavezo in naj dejavno sodelujejo pri doseganju razvojnih ciljev tisočletja na področju osnovnih sanitarnih storitev in naj upoštevajo s tem povezane izide konference Rio+20 o trajnostnem razvoju, poleg tega pa naj zagotovijo, da bo dostop do pitne vode in sanitarnih storitev zagotovljen kot temeljna človekova pravica, saj je to pomembno za polno uživanje življenja v skladu s pogoji, ki jih je sprejela generalna skupščina Združenih narodov leta 2010;
55. pozdravlja dejavno udeležbo Evropske unije na šestem svetovnem forumu o vodi, ki je potekal od 12. do 17. marca 2012 v Marseillu; poziva Evropsko unijo, naj se še naprej zavzema za izboljšanje dostopa svetovnega prebivalstva do vode, zlasti z ozirom na sedmi svetovni forum o vodi, ki bo potekal leta 2015 v Južni Koreji;
56. poudarja, da ima EU zelo visoko raven strokovnega znanja in izkušenj o vodi, ki ga je treba uporabiti v praksi, da se dosežejo razvojni cilj tisočletja glede osnovne sanitarne infrastrukture in drugi cilji za trajnostni razvoj, povezani z vodo; poziva Komisijo, naj upošteva dobro prakso tretjih držav pri uporabi zbrane deževnice in večkratni ponovni uporabi odpadne vode ter s tem prakso za preprečevanje pomanjkanja vode, zlasti v primeru suše; poziva k poglobitvi sodelovanja na teh področjih s tistimi tretjimi državami, ki na področju rabe vodnih virov veljajo za tehnološko napredne;
57. meni, da so potrebna večja mednarodna prizadevanja za doseg trajnostne rabe vode s celostnim gospodarjenjem z vodnimi viri in učinkovitejšo rabo virov;
58. spodbuja lokalne organe in druge pristojne organe, naj delež pristojbin, ki jih v okviru preskrbe z vodo in zagotavljanja sanitarnih storitev zberejo od uporabnikov, namenijo ukrepom decentraliziranega sodelovanja; opozarja, da je načelo plačila enoodstotne

solidarnostne dajatve za vodo, ki so ga sprejele nekatere države članice, primer, ki bi ga kazalo spodbujati in izvajati;

59. v imenu Evropske unije poziva Komisijo in države članice, naj pristopijo h Konvenciji Združenih narodov o mednarodnih vodnih poteh iz leta 1997, naj spodbujajo uveljavitev sprememb Helsinške konvencije o varstvu in uporabi čezmejnih vodotokov in mednarodnih jezer iz leta 1992, da bi razširili domet tega instrumenta, ki zaenkrat zajema zgolj države UNECE, ter naj spodbujajo čim širšo ratifikacijo Protokola o zdravju in vodi k helsinški konvenciji iz leta 1992, da bi spodbudili usklajeno in pravično gospodarjenje z vodo v nacionalnih in transnacionalnih porečjih;

°
° °

60. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

OBRAZLOŽITEV

Voda je bistvenega pomena za življenje. Trajnostno gospodarjenje z vodo je nujno, če želimo zagotoviti, da bodo vsi ekosistemi prejemali zadostne količine kakovostne vode, ki jo potrebujejo za pravilno delovanje in za zagotavljanje ključnih storitev na področju zanesljive preskrbe s hrano in varne hrane, našega zdravja, družbe in gospodarstva; voda je med vsemi javnimi dobrinami nedvomno najpomembnejša.

Kljub temu pa so evropski in svetovni sladkovodni viri podvrženi tveganju, če z njimi ravnamo na način, ki presega meje trajnosti: urbanizacija, rast prebivalstva, pretirana potrošnja, biološko in kemično onesnaževanje, hidromorfološke in podnebne spremembe prinašajo vedno večje obremenitve za razpoložljivost in kakovost varne vode in za zanesljivo preskrbo z vodo. Gospodarska rast je lahko v prihodnje vzdržna le, če ne bo več povezana s škodljivimi okoljskimi vplivi na vodne vire.

Kako se s tovrstnimi vprašanji soočamo v Evropski uniji? Obstoječa zakonodaja na področju vode zagotavlja trden okvir za trajnostno in učinkovito gospodarjenje z vodami: to zlasti velja za okvirno direktivo o vodah, sprejeta leta 2000, ki predstavlja pomemben mejnik v evropski vodni politiki. Z uveljavljanjem celovitega pristopa, ki se osredotoča na gospodarjenje s povodji, omenjena direktiva razširja ukrepe za varstvo voda na vse površinske in podzemne vode ter vzpostavlja cilje za doseganje trajnosti v smislu „dobrega stanja“ na ekološkem, kemijskem in kvantitativnem področju, ki ga morajo evropska vodna telesa doseči do leta 2015.

Kljub temu pa je izvajanje okvirne direktive o vodah v državah članicah in regijah Evropske unije potekalo počasi in dosegalo precej raznolike rezultate, danes pa postaja jasno, da veliko število vodnih teles Evropske unije tako zaradi dolgotrajnih kot tudi zaradi prihodnjih izzivov do leta 2015 ne bo doseglo „dobrega stanja“.

V tem okviru je Komisija začela izvajati številne ocene stanja na področju voda v Evropski uniji: ta postopek bo predstavljal podlago za pripravo dokumenta z naslovom „Načrt za varovanje evropskih voda“, ki naj bi bil objavljen novembra 2012. Z načrtom se Evropska unija odziva na sedanje in bodoče izzive na področju voda, da bi zagotovila zadostno razpoložljivost kakovostne vode za njeno trajnostno in pravično rabo. To bo pomemben mejnik na področju voda, ki bo služil izvajanju načrta za učinkovito rabo virov v okviru strategije Evropa 2020, čeprav bo predstavljal tudi gonilno silo za dolgoročno izvajanje politike na tem področju do leta 2050.

Poročevalec pozdravlja pobudo Komisije in meni, da mora Evropski parlament bistveno prispevati k omenjenemu procesu, ki bo preko tega načrta privedel do vzpostavitve bodočih usmeritev evropske vodne politike. Najučinkovitejši način za doseganje teh ciljev je osredotočenost na izvajanje, zato to poročilo vključuje analizo trenutnega stanja glede izvajanja zakonodaje Evropske unije na področju voda v vseh državah članicah, obenem pa izpostavlja tako njene dosežke kot tudi najpomembnejše izzive, ki jih je treba preseči, da bi zakonodajo še izboljšali. Poročilo opredeljuje tudi pomembne vrzeli v tej politiki, ki jih je treba z novo zakonodajo zapolniti.

Točke v nadaljevanju povzemajo glavne ugotovitve tega poročila.

- *Dodatno pozornost bi bilo treba posvetiti regionalni razsežnosti.* Evropa kot celota porabi le približno 13 % vse svoje razpoložljive vode, vendar je geografska razporeditev virov zelo neenakomerna, vodni viri številnih evropskih držav in regij pa so podvrženi izjemnim obremenitvam. Zato ne more obstajati zgolj ena rešitev za vse: okrepiti bi bilo treba regionalno in lokalno razsežnost, lokalne interesne skupine in skupnosti bi morale biti vključene v postopke sodelovanja na vseh ravneh oblikovanja in izvajanja politik, Komisija pa bi morala spodbujati krepitev zmogljivosti in pripraviti jasne smernice za izvajanje.
- *Potrebni so zanesljivi podatki, zlasti glede količine vode.* Razdrobljenost razpoložljivih podatkov, predvsem o kakovosti vode, se je zahvaljujoč sedanji politiki sicer zmanjšala, vendar pomembne vrzeli v znanju glede razpoložljivosti vode še vedno obstajajo. Zato je treba nujno določiti, koliko vode se steka v povodja in iz njih ter koliko vode porabi posamezen sektor, in okrepiti Evropski informacijski sistem za vode. Razviti je treba nove ključne kazalnike: ti bi morali upoštevati ekosistemske storitve, ki temeljijo na rabi vode, in se uporabljati za določanje merljivih ciljev, zlasti glede učinkovite rabe vode.
- *Vprašanje vode bi moralo biti vključeno v vsa področja politik.* Da bi dosegli dobro delujoče „zeleno gospodarstvo“, je treba zagotoviti, da bodo vsa področja politik postala „bolj modra“: cilje, povezane z vodo, bi bilo treba vključiti na vse ravni zakonodaje na evropski, nacionalni in regionalni ravni. Poleg tega si je treba prizadevati tudi za večje prilagajanje in usklajevanje različnih zakonodajnih instrumentov, na primer z odpravo obstoječih nedoslednosti med okvirno direktivo o vodah, direktivo o nitratih, uredbo REACH, pa tudi območji Natura 2000.
- *Varstvo voda potrebuje celosten pristop.* Varstvo vodnih virov, zlasti pitne vode, je treba obravnavati z globalnega vidika, pri tem pa upoštevati vse ekosistemske storitve, ki temeljijo na rabi vode. Bistvenega pomena je, da se onesnaženje voda nadzoruje pri viru, s čimer bi preprečili vnos nevarnih snovi v okolje in zmanjšali obremenitve na področju čiščenja odpadnih voda. Pri sprejemanju politik za blaženje podnebnih sprememb in prilagajanje nanje je treba vedno upoštevati vplive na vodne vire, Evropska unija pa mora zavzeti celosten pristop za spopadanje s pomanjkanjem vode in sušami.
- *Bistven napredek na področju učinkovite rabe vode je mogoče in bi bilo tudi treba doseči.* Učinkovita raba virov je vodilna pobuda strategije Evropa 2020, učinkovita raba vode pa v tej strategiji igra osrednjo vlogo. Poleg tega sta količina in kakovost vode nezdružljivo povezani. Na primer, povezava med energetiko in vodo je bistvenega pomena: glede na izsledke nedavne študije, ki jo je naročil Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane, sektor energetike porabi približno 45 % vse vode v Evropski uniji, proizvodnja energije lahko vpliva na kakovost vode, po drugi strani pa je energija potrebna za obdelavo vode; zato je treba zagotoviti, da naraščajoče povpraševanje po energiji ne bo povzročalo nevzdržnih obremenitev za vodne vire. Poleg tega lahko nove namakalne tehnike in prakse v povezavi s svetovanjem kmetom izboljšajo učinkovito rabo vode v kmetijstvu, ki je prav tako velik porabnik vode, saj je porabi približno 33 % (delež porabe vode v tem sektorju pa lahko v nekaterih regijah južne Evrope naraste tudi na 80 %). Merjenje porabe vode in okoljsko primerna zasnova izdelkov lahko spodbudita učinkovito rabo vode v

javnih sistemih za preskrbo z vodo in industriji.

- *Ponovno uporabo in recikliranje vode bi bilo treba urediti v zakonodaji Evropske unije.* Ponovna uporaba vode za potrebe namakanja in v gospodinjstvih lahko predstavlja pomemben instrument za doseganje zanesljive preskrbe z vodo, zlasti v regijah, ki se spopadajo s pomanjkanjem vode. Zakonodajni okvir bi moral izrecno obravnavati recikliranje vode, pri tem pa upoštevati tehnološka dognanja, ki omogočajo učinkovito spremljanje kakovosti predelane vode.
- *Raziskave in inovacije je treba še naprej spodbujati.* Komisija in države članice bi morale zagotoviti dovolj razpoložljivih virov za financiranje raziskovanih projektov na področju sistemov za zbiranje deževnice, tehnologij za merjenje rabe vode, metod za spremljanje in odpravo onesnaženja iz točkovnih virov ter razprševanje kemičnih in bioloških onesnaževal, pa tudi tehnologij za varčevanje z vodo in njeno učinkovito rabo v mestih in na podeželju. Vse interesne skupine bi morale podpreti prihajajoče evropsko partnerstvo za inovacije v zvezi z vodo, saj to predstavlja idealno orodje, ki omogoča osredotočenje prizadevanj na inovacije.
- *Ekonomski instrumenti so zlasti v obdobju finančne krize pomembni za doseganje ciljev, povezanih z vodo.* Okvirna direktiva o vodah si že sedaj prizadeva za določitev ustrezne cene za vodo, vendar so potrebne preglednejše sheme za določanje cen, ki bi bile usmerjene k povračilu celotnih stroškov in vključevale načeli „onesnaževalec plača“ in „uporabnik plača“. Kljub temu bi morale tarife za porabo vode v zasebne namene vedno upoštevati socialna vprašanja.
- *Mednarodno razsežnost bi bilo treba okrepiti.* Čeprav je bilo zgodnje doseganje razvojnih ciljev tisočletja Organizacije združenih narodov glede varne pitne vode uradno potrjeno, več kot 800 milijonov ljudi še vedno uporablja pitno vodo, ki ni varna, cilji na področju osnovnih sanitarnih storitev pa še zdaleč niso doseženi. Evropa bi morala okrepiti svoje mednarodne zaveze, zlasti v luči bližajoče se konference Rio+20 o trajnostnem razvoju.

Na ravni Evropske unije je treba sprejeti odločne ukrepe za spopadanje s sedanjimi in prihodnjimi izzivi, s katerimi se sooča naša celina. Poročevalec poziva Komisijo, naj priporočila glede politike, ki jih vsebuje to poročilo, vključi v pripravo „Načrta za varovanje evropskih voda“, saj ta predstavljajo pomemben prispevek k učinkovitejši in celovitejši vodni politiki ter k ustvarjanju enakih pogojev za njeno izvajanje.

10.5.2012

MNENJE ODBORA ZA INDUSTRIJO, RAZISKAVE IN ENERGETIKO

za Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane

o izvajanju zakonodaje EU o vodah pred potrebnim celovitim pristopom k evropskim izzivom na področju vode
(2011/2297(INI))

Poročevalec: Konrad Szymański

POBUDE

Odbor za industrijo, raziskave in energetiko poziva Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. poudarja, da se je treba osredotočiti na posebne cilje in dejavnosti programa Obzorje 2020 za boljše, trajnostno upravljanje vodnih virov in vodnih okolij v EU in njenih sosednjih državah; meni, da bi se morala politika EU na področju raziskav odzvati na vedno večje izzive pri gospodarjenju z vodo za doseganje ciljev na področjih kmetijstva, stavb, industrije, gospodinjstev in učinkovite rabe vode; s tem v zvezi opozarja na program BONUS za Baltsko morje, ki je lahko zgled za druge regije;
2. poudarja, da je treba nujno pregledati stanje evropskega vodovodnega omrežja glede kakovosti, zastarelosti in medsebojne povezanosti, saj se lahko v evropskih mestih tudi do 70 % dobavljene vode izgubi zaradi puščanja iz omrežja, ter spodbujati naložbe v infrastrukturo;
3. opozarja na pomanjkljivo znanje in informacije o dosegljivosti vodnih virov, izzivih, povezanih z gospodarjenjem z vodo, in zagotavljanjem oskrbe z vodo, ter zaradi obsega in celovitosti teh izzivov poziva Komisijo in Svet, da to kot eno izmed najpomembnejših področij upoštevata pri pripravi večletnega finančnega okvira 2014–2020;
4. poziva Komisijo, naj pripravi konkretne predloge za varčevanje z vodo, kot so ukrepi za učinkovitejšo rabo vode v stavbah ali uvedba označevanja porabe vode za naprave, ki porabljajo vodo (pralni stroji itd.);
5. ugotavlja, da je vsak posameznik in vsako podjetje odvisno od vode, ki je edini vir, ki ga ni mogoče zamenjati, in meni, da je prihodnost evropske industrije odvisna od učinkovitih

odgovorov na sedanje izzive, povezane z vodo, ter od odgovornega in učinkovitega upravljanja obstoječih vodnih virov, ki neposredno vlivajo na zdravje ljudi, proizvodnjo energije, kmetijstvo in varnost hrane;

6. poziva k uporabi hierarhičnega pristopa k upravljanju vodnih virov, ki bi ločil porabo od rabe v industrijske namene;
7. ugotavlja, da mora biti cenovna politika skladna s politiko varčevanja z vodnimi viri ter da morajo biti cene pregledne, naraščajoče in ustrezati dejanskim stroškom opravljene storitve;
8. ugotavlja, da kakovostna voda za kopanje vpliva na turizem, in zahteva uporabo sistema modre zastave na vseh kopaliških območjih v Evropi, kot so reke, jezera in ribniki;
9. poudarja, da politika trajnostnega turizma vključuje ohranjanje vodnih virov, in poziva k usposabljanju turističnih delavcev o varčevanju in trajnostni rabi vode, zlasti na obalnih območjih in v zdraviliščih;
10. vztraja, da se učinkovita politika gospodarjenja z vodo izvaja čim bližje viru, Komisijo pa poziva, naj upošteva območja z naravnimi ovirami, kot so gorska območja, otoki in najbolj oddaljene regije;
11. ugotavlja, da morajo agroživilska podjetja, ki distribuirajo vodo, prispevati k varovanju javnega zdravja v obdobju vročine in drugih izjemnih okoliščinah, zato je treba oceniti njihovo prisotnost na posameznem območju in spodbujati njihov razvoj in razširitev na celotno območje;
12. poziva Komisijo, naj spodbuja podjetja k uporabi opreme, ki porabi manj vode, in sicer prek pomoči za raziskave in razvoj ter nudenja strukturnih skladov na območjih, kjer je na voljo manj vodnih virov;
13. pozdravlja nadaljnje usklajevanje in razvoj evropske vodne politike na podlagi načrtov za upravljanje povodij in Evropskega informacijskega sistema za vode;
14. poziva Komisijo, naj glede na povečano nevarnost poplav, ki je bila v zadnjih letih opažena v državah članicah, opravi ustrezno analizo možnosti preprečevanja posledic teh pojavov;
15. opozarja na možnosti boljšega upravljanja podatkov z izboljšanjem statističnih podatkov in uporabo postaj za zbiranje podatkov, informacijskih sistemov za vode in globalnega nadziranja okolja in varnosti pri nadzoru stanja vodnih virov ter na pritiske nanje zaradi gospodarske dejavnosti;
16. meni, da je pomembno spodbujati raziskave in inovacije, povezane z vodo, ter da je treba dati zagon razvoju evropskih grozdov na tem področju;
17. poudarja pomen razpoložljivosti vodnih virov za industrijsko politiko EU; je seznanjen z velikim potencialom, ki ga za čiščenje odpadne vode v kmetijstvu, industriji in stavbah predstavlja uporaba tehnologij za ponovno uporabo voda; poziva Komisijo, naj spodbuja

optimizacijo večkratne uporabe vode, pridobljene iz vodnega cikla, in države članice, naj zagotovijo potrebne naložbe v postopke čiščenja in recikliranja odpadnih voda, da bi se ohranila in izboljšala kakovost vode, ter naj industrijski sektor seznanjajo z večjimi spremembami v sestavi vode;

18. meni, da so zaradi naraščajoče potrebe po vodi potrebne nujne naložbe v namakalne sisteme, in poziva Komisijo, naj zaradi pomanjkanja vode spodbudi iskanje rešitev, kot so umetno obnavljanje podtalnice, ponovna uporaba vode in razvoj alternativnih tehnik namakanja; hkrati poudarja pomen prenosa znanja in tehnologij, povezanih s temi tehnikami, shranjevanjem in zbiranjem vode, upravljanjem podzemne vode ter čiščenjem odpadnih voda;
19. opozarja na potencial vodne energije kot oblike proizvodnje električne energije, ki je CO₂ nevtralna in temelji na lastnih virih ter se lahko učinkovito odzove na potrebe oskrbe z energijo v Evropi; poziva k razvoju novih in inovativnih energetske rešitev na tem področju;
20. ugotavlja, da so lahko odpadne vode vir energije, če se izkorišča toplota ali pridobiva energija iz organskih snovi, ki jih te vode prenašajo, ter da je treba razvijati to možnost;
21. spodbuja Komisijo, naj razvije skladen pristop za internalizacijo stroškov, ki so posledica rabe, onesnaževanja in čiščenja vode;
22. poziva k okrepljenemu mednarodnemu in regionalnemu sodelovanju, posebej z državami, ki mejijo na EU, na primer sredoziemskimi državami, mednarodne in regionalne organizacije pa poziva k učinkovitemu spopadanju s sedanji in prihodnji izzivi družbe pri upravljanju voda;
23. poudarja, da mora nova finančna strategija EU za kohezijska sredstva bolj kot v preteklosti upoštevati vlaganja v hidrotehnično infrastrukturo;
24. vztraja, da naj se nadzor nad onesnaževanjem voda in ukrepi v zvezi z njim prednostno izvajajo pri viru;
25. ugotavlja, da večino vodnih virov porabi kmetijski sektor in da je treba prek skupne kmetijske politike spodbujati prakse in tehnike, ki so najvarčnejše z vodo, kadar je to izvedljivo;
26. ugotavlja, da so standardi, ki se uporabljajo za kmete, že visoki in natančno nadzorovani; poziva k okrepitvi izpolnjevanja okoljskih meril v skupni kmetijski politiki na podlagi obstoječih obveznosti;
27. meni, da uporabljajo sekundarna prebivališča iste razpoložljive vodne vire kot glavna prebivališča, zato mora biti njihov prispevek k financiranju sistema slednjim vsaj enak;

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	8.5.2012
Izid končnega glasovanja	+: 57 -: 1 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Amelia Andersdotter, Josefa Andrés Barea, Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Jürgen Creutzmann, Pilar del Castillo Vera, Dimitrios Drucas (Dimitrios Droutsas), Vicky Ford, Adam Gierek, Norbert Glante, Robert Goebbels, András Gyürk, Fiona Hall, Edit Herczog, Kent Johansson, Romana Jordan, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Béla Kovács, Philippe Lamberts, Judith A. Merkies, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Vittorio Prodi, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Michèle Rivasi, Paul Rübig, Salvador Sedó i Alabart, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Evžen Tošenovský, Ioanis A. Cukalas (Ioannis A. Tsoukalas), Claude Turmes, Marita Ulvskog, Vladimir Uručev (Vladimir Urutchev), Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber, Inês Cristina Zuber
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Antonio Cancian, Ioan Enciu, Françoise Grossetête, Roger Helmer, Jolanta Emilia Hibner, Bernd Lange, Werner Langen, Zofija Mazej Kukovič, Silvia-Adriana Țicău
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Anne E. Jensen, Nicole Kiil-Nielsen, Norica Nicolai

25.4.2012

MNENJE ODBORA ZA PETICIJE

za Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane

o izvajanju zakonodaje EU o vodah pred potrebnim celovitim pristopom k evropskim izzivom na področju vode
(2011/2297(INI))

Poročevalec: Nikolaos Huntis (Nikolaos Chountis)

POBUDE

Odbor za peticije poziva Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. izjavlja, da je voda skupen vir človeštva in javna dobrina, zato ne bi smela biti vir dobička iz trgovanja, dostop do nje pa bi moral biti temeljna in splošna pravica; poudarja, da je trajnostna raba vode nujna za okolje in zdravje in ima temeljno vlogo pri uravnavanju podnebja; ponovno poudarja, da za gospodarjenje z vodnimi viri ne morejo veljati pravila notranjega trga (resolucija P5_TA (2004)0183), ter poziva Evropsko komisijo in države članice, naj zagotovijo javno lastništvo in gospodarjenje z vodo in vodovodno infrastrukturo;
2. je zaskrbljen, da je ravnotežje med potrebo po vodi in razpoložljivimi viri marsikje v Evropi doseglo kritično raven in da lahko podnebne spremembe položaj še poslabšajo; opozarja, da v nekaterih državah članicah že povsod trajno primanjkuje vode in vlada suša; poudarja, da podnebne spremembe in posledične spremenljive vremenske razmere pomembno vplivajo na kakovost in razpoložljivost evropskih vodnih virov, da naj bi se delež evropskih območij, ki jih ogroža dvig vodne gladine, do leta 2070 povečal z današnjih 19 % na 35 % in da so izjemni vremenski pojavi zaradi spreminjanja podnebja dodatni izziv za učinkovito gospodarjenje z vodami;
3. poziva k izjemni previdnosti glede morebitnega resnega negativnega vpliva na okolje zaradi načrtov o umetni preusmeritvi ali spremembi obstoječih rečnih tokov, ki lahko močno ogrozijo trajnost vodnih virov in ekološko ravnotežje; opozarja, da bodo za ublažitev pomanjkanja vode na nekaterih območjih morda potrebni obrati za razsoljevanje, ki pa morajo v vseh primerih izpolnjevati najstrožje okoljske standarde glede lokacije, porabe energije in varnega odstranjevanja izločene soli;

4. ugotavlja, da nasprotno nekatere druge države ne trpijo zaradi pomanjkanja vode, ampak imajo težave z upravljanjem odvečne vode kot posledice rednega ali močnega deževja, poplavljanjem, rečno erozijo in onesnaževanjem porečij in obalnih območij, te posledice pa vplivajo na lokalno prebivalstvo, na kar opozarjajo številne prejete peticije;
5. ugotavlja, da okvirna direktiva o vodah določa okvir za varovanje vseh vodnih teles v EU – podzemnih in površinskih voda, jezer, rek in obalnih voda – in je njen namen do leta 2015 doseči „dobro ekološko in kemijsko stanje“;
6. izraža zaskrbljenost, ker v nekaterih državah članicah pri izvajanju okvirne direktive o vodah vztrajata dve veliki težavi, namreč neučinkovita uporaba direktive in njeno izvrševanje; opozarja na trenutno stanje glede izvajanja, ko nekatere države članice zamujajo roke, vsestransko čiščenje voda v EU je daleč od sprejemljivega, cilji glede varstva vode pa pogosto niso dovolj dosledno upoštevani v drugih politikah EU; izraža upanje, da bo reforma skupne kmetijske politike, ki je v teku, obravnavala probleme, povezane z gospodarjenjem z vodo v kmetijstvu; opozarja, da je treba dobro gospodarjenje z vodami vključiti v vse evropske politike za sektorje, v katerih se voda uporablja in onesnažuje, in poudarja, da so lahko lokalni, regionalni ali nacionalni ukrepi za prilagajanje učinkoviti samo, če se usklajujejo na ravni EU;
7. meni, da je komunalna odpadna voda eden od največjih dejavnikov onesnaževanja vodnega okolja, v rekah in na obali, in da uspešno izvajanje direktive o čiščenju komunalne odpadne vode pomembno vpliva na kakovost vode v vseh državah članicah, s tem pa na uspešno izvajanje okvirne direktive o vodah;
8. opozarja na resne posledice, ki jih lahko ima tako onesnaževanje za zdravje ljudi, kot je razvidno iz peticij, prejetih z Irske (Galway), iz Francije (Bretanija) in drugih držav članic; opozarja na svojo resolucijo z dne 2. februarja 2012 o vprašanjih, na katere so opozorili vlagatelji peticij glede uporabe direktive za ravnanje z odpadki in sorodnih direktiv v državah članicah Evropske unije; v tej resoluciji je opozoril na nevarne ravni onesnaženosti vode, ki so posledica slabo upravljanih ali nezakonitih odlagališč in kamnolomov, ko se s pronicanjem onesnažujejo podtalnica in vodni viri;
9. ugotavlja, da so kljub napredku pri izvajanju direktive o čiščenju komunalne odpadne vode še vedno razlike pri skladnosti kanalizacijskih sistemov in/ali čiščenja; poziva Komisijo, naj zagotovi več podpore za financiranje čistilnih naprav za odpadno vodo in infrastrukture manjšega in večjega obsega za kanalizacijske sisteme v EU, tudi za ponovno uporabo očiščene odpadne vode za namakanje in industrijske potrebe;
10. ugotavlja tudi, da se je od leta 1988 od vseh peticij v zvezi z okoljskimi pritožbami, naslovljenih na Odbor za peticije, na kakovost in količino vode v državah članicah nanašalo kar 601 peticij (Španija 166, Združeno kraljestvo 129, Nemčija 97, Italija 60, Francija 55, Grčija 34, Nizozemska 16, Portugalska 16, Irska 12, Poljska 4, Romunija 4, Finska 3, Bolgarija 2, Madžarska 2 in Slovenija 1), ki jih je včasih podpisalo več podpisnikov hkrati (glej peticijo 0784/2007, ki jo je podpisalo 2036 podpisnikov); se zaveda, da te peticije dokazujejo, da je voda za državljane Evropske unije pomemben problem;
11. ugotavlja, da v skladu z raziskavo Eurobarometra (iz marca 2012) 68 % Evropejcev meni,

da so problemi v zvezi s količino in kakovostjo vode hudi, 80 % vprašanih jih meni, da kemično onesnaževanje ogroža vodno okolje, 62 % jih meni, da niso dovolj obveščeni o problemih v zvezi s podtalnico, jezeri, rekami in obalnimi vodami v svojih državah, medtem ko jih 67 % meni, da bi bil najbolj učinkoviti način za reševanje problemov z vodo ozaveščanje o teh problemih, 73 % pa, da bi morala EU predlagati dodatne ukrepe za obravnavanje problemov z vodo v Evropi;

12. opozarja države članice, da morajo v skladu z okvirno direktivo o vodah do leta 2015 doseči dobro stanje vode, ter poziva države članice in Komisijo, naj čimprej sprejmejo vse potrebne ukrepe ter zagotovijo zadostna sredstva in tehnično pomoč, da bodo ti cilji glede kakovosti vode lahko izpolnjeni; meni, da je sodelovanje državljanov, pristojnih organov na različnih ravneh vlade, proizvodnih sektorjev, okoljskih nevladnih organizacij in civilne družbe bistveno za uspešno izvajanje okvirne direktive o vodah in trajnostno okoljsko upravljanje kot celote;
13. poziva Evropsko komisijo, naj pazljivo spremlja, kako države članice izvajajo okvirno direktivo o vodah, da bi zagotovila njeno pravilno in učinkovito izvajanje, države članice pa naj dosledno poziva h konkretnemu napredku; poudarja, da so na številne težave pri prenosu in pravilnem izvajanju vodne zakonodaje EU opozorile peticije, in poziva Evropsko komisijo, naj bo bolj odločna pri poizvedovanju, zlasti pri preučevanju peticij;
14. opozarja na nekatere negativne dejavnike, na katere so pokazali vlagatelji peticij, vključno z odlagališči odpadkov, nepravilnimi ali nezakonitimi kmetijskimi in industrijskimi praksami, ki zelo vplivajo na okolje in zdravje ljudi ter so vzrok za slabo kakovost vode; zato poziva k bolj ciljno usmerjenim spodbudam za učinkovito gospodarjenje z vodo in – zlasti za revno in podeželsko prebivalstvo – za vzpostavitev cenovno ugodnega dostopa do vode za vse in njeno distribucijo na področjih, kjer je primanjkuje, zlasti če so ta območja oddaljena od velikih mestnih aglomeracij, opremljenih z vodovodno infrastrukturo;
15. obžaluje, da je v predlog Evropske komisije o spremembi okvirne direktive o vodah (COM (2011)876) s seznama 2000 potencialno nevarnih snovi, ki jih je treba spremljati in zmanjšati, vključenih samo 15 novih kemičnih snovi in da v njem kljub izrecnim zakonskim zahtevam, dogovorjenim po letu 2000, niso določeni jasni roki za postopno opustitev najnevarnejših kemikalij; zato poziva Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane, naj v priporočilu Komisiji posebno pozornost nameni zgoraj navedenim prednostnim snovem – ki jih vlagatelji peticij zelo pogosto opredeljujejo kot „strupene in radioaktivne odpadke“, saj so kot onesnaževala vode zelo nevarna za zdravje ljudi;
16. poziva Komisijo, naj okrepi boj proti naraščajočemu izpustu v vodo onesnaževal, kot so ostanki antibiotikov in zdravil, pa tudi hormonov iz kontracepcijskih tablet, saj negativno vplivajo na zdravje ljudi in okolje;
17. ponovno poudarja, da okvirna direktiva o vodah določa usklajevanje med državami članicami s skupnim porečjem, kjer ima lahko poraba vode čezmejne učinke, in te države članice poziva k redni čezmejni komunikaciji in sodelovanju pri izvajanju okvirne direktive o vodah glede onesnaževanja s prednostnimi, prednostnimi nevarnimi in hranilnimi snovmi ;

18. meni, da obremenitev s hranili sodi med tiste dejavnike onesnaženja površinskih vodnih teles, ki vplivajo na biotsko raznovrstnost in zmanjšujejo dragocene ekosistemske storitve; ugotavlja, da se lahko zgodi, da bo zaradi obremenitve s hranili neuspešnih kar polovica prizadevanj za doseg dobrega stanja v površinskih vodnih telesih do leta 2015;
19. poziva Komisijo, naj v letu 2012 pripravi in objavi časovni načrt s priporočili za učinkovitejšo rabo vodnih virov in zemljišč, vključevanje problematike vode v vse politike in boljše upravljanje gospodarjenja z vodo ter za raziskave in zbiranje podatkov; v zvezi s tem pozdravlja vedno večje vključevanje okoljskih predpisov v SKP; Komisijo tudi poziva, naj v letu 2012 na podlagi pregleda izvajanja okvirne direktive o vodah, pregleda politike EU v zvezi s pomanjkanjem vode in sušami ter pregleda politike prilagajanja EU pri upravljanju voda objavi „Načrt za varstvo voda v EU“;
20. poziva Komisijo in države članice, naj pripravijo programe za ozaveščanje in informacijske kampanje o vodi, s katerimi bodo državljane Evropske unije navadile na varčevanje z vodo in njeno učinkovito porabo; vztraja, da morajo biti ti programi ozaveščanja namenjeni državljanom vseh starosti, da se bo ta javni in bistveni vir uporabljal bolj smotrno in učinkovito.
21. meni, da je sodelovanje javnosti osnovni pogoj za zaščito vodnih virov, pa tudi za opredelitev težav in najprimernejših ukrepov za njihovo reševanje; zato poziva k boljšemu sodelovanju med pristojnimi nacionalnimi, regionalnimi in lokalnimi organi v državah članicah ter med temi organi in Odborom za peticije, kadar ta obravnava pomisleke evropskih državljanov v zvezi z vodo;

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	24.4.2012
Izid končnega glasovanja	+: 18 -: 0 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Margrete Auken, Elena Băsescu, Philippe Boulland, Simon Busuttil, Giles Chichester, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Roger Helmer, Carlos José Iturgaiz Angulo, Peter Jahr, Lena Kolarska-Bobińska, Erminia Mazzoni, Csaba Sándor Tabajdi, Jarosław Leszek Wałęsa
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Zoltán Bagó, Birgit Collin-Langen, Kinga Göncz, Phil Prendergast
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Kiriakos Triantafilidis (Kyriacos Triantaphyllides)

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	30.5.2012
Izid končnega glasovanja	+: 53 -: 0 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Sergio Berlato, Lajos Bokros, Milan Cabrnock, Martin Callanan, Chris Davies, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Elisabetta Gardini, Matthias Grootte, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Corinne Lepage, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panajotov (Vladko Todorov Panayotov), Andres Perello Rodriguez, Mario Pirillo, Pavel Poc, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Kārlis Šadurskis, Carl Schlyter, Richard Seeber, Teodoros Skilakakis (Theodoros Skylakakis), Bogusław Sonik, Salvatore Tatarella, Anja Weisgerber, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Sabine Wils
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Gaston Franco, James Nicholson, Eva Ortiz Vilella, Justas Vincas Paleckis, Vittorio Prodi, Britta Reimers, Michèle Rivasi, Alda Sousa, Bart Staes, Marita Ulvskog, Andrea Zannoni